

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

X. Iac. Sadoletvs S.R.E. Card. Andreæ Alciato S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

rem qui fuerim, quam beatè, & quam meum ad arbitrium olim
vixi. Nunc autem ex illis amplissimis atque amantissimis li-
bertatis spatiis, in breuem gyrum seruitutis sum redactus: præ-
sertim cum hic etiam honos non maiorem modò virtutem & sa-
pientiam, quam mea est: sed longè opulentiorè fortunam re-
quirit & postulet. Sed quoniam tuis præceptis constantia animi
suscepit, & mollicies abicienda, sumus sanè in omni hu-
manis perturbatione fortes. Nostram perpetuam beneuolen-
tiam inter nos, amoremq; incredibilem ac singularem quo con-
iuncti sumus, equidem à mea parte tueor, tueborque diligentis-
simè, citiusq; à vita deserat, quam ut is vllum vquam detrimen-
tum apud me vel minimum patiatur. Tu ut eodem animo erga
me sis, quo semper fuisti, non equidem te rogo: (non enim ve-
reor te secus facturus sis) sed tamen nescio quo pacto, ut optem
mihi in mentem veni. Vale mi charissime atque humanissime
Bembe XV. Calend. Febru. M.D.XXXVII. Ex Vrbe.

X

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARD.

Andrea Alciato S. P. D.

PLINAS amoris atq; officij tuas accepi literas: quæ & quòd
profecte à te, & quòd amicè atque eleganter erant scriptæ,
plurimum mihi voluptatis attulerunt. Gaudebam enim Alciato
tibi tali viro honorem nostrum probari: quo cum iuncta qui-
dem est repentina propemodum totius vitæ commutatio, & ea
mihi molesta, nisi interdum sollicitudinem animi mei doctissi-
morum hominum atque amicissimorum, cuiusmodi es tu, gratu-
lano & læticia leuaret. Erenim scis ipse profecte, quam vitam an-
tea vivere eram solitus, quam beatam, quam liberam, quam
omnibus is fluentem rebus, quæ iucundæ hominibus in vita ac-
cederent. Quibus omnibus nunc carere est necesse, longeq;
diuitiæ & litudia & instituta sequi. Sed si hoc mihi vni incommo-
dum, cæteris fortasse vile, ac Christianæ imprimis Reipub. futu-
rum est, tu sitantissimè atque amantissimè auguraris: subeat
omne onus, & cuius iugo certines subdantur. Quamquam nil
video esse in me aptum publicis commodis, præter bene & rectè
faciendi voluntatem: quæ mihi quidem nunquam aberit. Est
enim non cura mea aliqua, sed diuino in nobis beneficio innata,
quæ si sola, & eis nuda præsidis quæ ab ingenio & prudentia sup-
plicatur, potest quicquam prodesse rebus communibus, ope-
ra quidem mea non desiderabitur. Cætera in potestate Dei erunt,
ad quem nos omnia sumus relaturi. De te verò mi Alciato, nun-
quam daturitaki quin summam lætitiã effes capturus quacun-
que ex

que ex te, quam mihi honestam & vtilem fore arbitraberis. Non enim animus tuum tum propensum erga me, tum suapte sponte bonis omnibus fauentem. Neque id me primum literarum doctorum, sed hæc tamen incundæ atque gratæ quod testes extiterunt non benevolentia solum, verum etiam memoria mei tuæ. Quæ ego legens videbat tecum loqui, tanta in illis suauitas, tamque declaratio amoris tui erga me inerat. Quare te etiam oro, ut iterdum ad me, cum otium tibi erit, scribere ne graueris. Ego quod mee voluntatis in te proprium est, sic te statuere, & te persuasum esse volo, qui te plus quam ego faciat habere te in minem. Quamobrem quicquid ego sum, aut esse inquam poteris, totum tibi confidas & tuis commodis paratum. Vale. XIII. Calendarum Februarij, M. D. XXXVII. Ex Vrbe.

XI.

IAC. SADOLETVS CARD. S. R. E.
Romulo Amasæo S. P. D.

NON erat opus mecum tot vti exculationibus: non enim vnquam dubitavi quin tu me diligeres. Sed tamen in quodammodo excusando cum adhibuisti non mediocrem diligentiam, simul & illud, quanti tu me faceres, ostendisti. Quod ego tuo vel de me iudicio, vel erga me animo mirifice delector. Virtutem tuam, quam amabam & excellens ingenium, quo es præditus, totum expressum vidi in tuis literis: quibus mihi elegantius nec eruditius legi à me potuit. Omnino egregie sustinetur meum quod adeptus es. De quo tibi non minus gratulor, quam tu honori meo es gratularus. Cui ego honori vtiquam par esse potest, ut ne obruar expectatione eorum, qui magna à me pollicent, & maiora quidem, quam queam præstare. Sed in hoc miror Deus nos adiuuerit. Ego te diligo Romule, & de tuis virtutibus honestissime sentio: meque vicissim cupio à te amari, præsertim, si quid fortè vti opera mea volueris, ea tibi præstare, quæ ab amicissimo homine iure expectanda sunt. Pompilium tuum hic sæpè video, eiusque probitate, & ingenio, ac in me ipsum liberalitatem sum moperè delector. Vale. Romæ.

XII.

IAC. S ADOL. S. R. E. CARDINAL.
Achilli Bocchio Bononien. S. P. D.

NVLLA fuit antehac mihi tecum familiaritas. Verùm litterarum tuarum, quas proximè ad me misisti, cum inter nos benevolentiam conciliauerunt, quæ instar antiquæ necessitudinis habet.